

รายงานการวิจัย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร

ดร. รักษ์กร เพชรสุข*

Petchsuk, R.

Factors influencing the intention to alcohol consumption of high school students in Bangkok.

Thai Journal of Nursing, 62(4), 20-26, 2013.

Key Words: High School Students, Alcohol Consumption, Intention.

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอำนาจทำนายความตั้งใจที่จะบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ตัวทำนายได้แก่ ผลการเรียนรู้เกรดเฉลี่ย เจตคติต่อการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีพฤติกรรมบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากโรงเรียน 13 แห่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 511 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ

5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 0.95 หาความเที่ยงโดยใช้ในนักเรียน 30 คน ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถามส่วนที่ 2 ถึง 5 เท่ากับ 0.85, 0.90, 0.94 และ 0.92 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุ

ผลการศึกษาพบว่า ผลการเรียนรู้เกรดเฉลี่ย เจตคติต่อการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง สามารถร่วมกันทำนายความตั้งใจที่จะบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในอีก 1 เดือนข้างหน้า ได้ร้อยละ 30.2 ($R^2 = 0.302$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

* อาจารย์ประจำ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

Abstract

This correlational research aimed to predict the intention to alcohol consumption of high school students in Bangkok. Predictors included grade point average, attitude toward alcohol consumption behavior, subjective norm, and perceived behavior control. The sample of 511 students who consumed alcohol was systematic randomly selected from Mathayom VI students in Bangkok. The research tool was questionnaire developed by a researcher. The content validity was approved by five experts. Its content validity index was 0.95, and the reliabilities of the four subparts of a questionnaire were 0.85, 0.90, 0.94, and 0.92 respectively. The software program was used in data analysis for the percentage, mean, standard deviation, and multiple regression analysis.

Result indicates that the grade point average, attitude toward alcohol consumption, subjective norm could predict the intention to consume alcohol within 1 month. The predictors accounted for 30.2% at $p < .05$ ($R^2 = 0.302$).

ความสำคัญของปัญหา

การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนไทยเป็นปัญหาใหญ่ในสังคม มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงทวีความรุนแรงขึ้นด้วย ปัจจุบันไม่ได้พบเพียงในผู้ใหญ่ แต่ยังมีวัยรุ่นและเยาวชนบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก เนื่องจากเป็นวัยที่ชอบทดลองสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง และมีการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ซึ่งอาจเป็นเหตุนำไปสู่การแสดงออกทางพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม การเปลี่ยนแปลงด้านสังคมของวัยรุ่น เช่น การคบเพื่อน การต้องการความเป็นอิสระ การมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นำไปสู่การเกิดปัญหาความขัดแย้งกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และอาจเป็นสาเหตุนำไปสู่การมีพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นได้ โดยเฉพาะวัยรุ่นในครอบครัวที่มีปัญหา เช่น มีการทะเลาะเบาะแว้ง ครอบครัวแตกแยก ในปี 2552 พบว่านักเรียนในโรงเรียนร้อยละ 76.5 เริ่มดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกเมื่ออายุ 14 ปี และร้อยละ 43.9 มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

อย่างน้อย 1 แก้วหรือมากกว่า 1 แก้วต่อวัน (World Health Organization และกลุ่มอนามัยเด็กวัยรุ่นและเยาวชน กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2551) ข้อมูลของสำนักงานนโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ และศูนย์วิจัยปัญหาสุรา ในปี 2552 พบว่าความชุกของผู้บริโภควัยรุ่นในช่วงอายุ 15-19 ปี เพิ่มขึ้น วัยนี้จึงเป็นกลุ่มเป้าหมายของธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แม้ว่าได้มีการรณรงค์ให้ความรู้สร้างความตระหนักถึงผลกระทบของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีโครงการต่างๆ ในการลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีพระราชบัญญัติเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ออกมาบังคับใช้เมื่อ กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 แต่ยังคงพบว่าปัญหาจากพฤติกรรมกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังคงมีความรุนแรงเพิ่มขึ้น

พฤติกรรมกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นซึ่งเกิดจากความตั้งใจในการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับเพื่อน เนื่องจากเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคของวัยรุ่น ซึ่งอาจเป็นไปทั้งการปรับ

พฤติกรรมที่มีความตั้งใจจะบริโภคให้เหมือนเพื่อน และการชักชวนให้เพื่อนบริโภค พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่มาจากอิทธิพลของเพื่อนสนิท ผู้วิจัยได้ศึกษานำร่องนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 4 คนที่มีพฤติกรรมบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า มีค่านิยมว่าการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติ เนื่องจากเห็นพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตั้งแต่เด็ก และใช้เป็นกิจกรรมเข้าสังคมที่ทำให้มีเพื่อนเพิ่มขึ้น สาเหตุที่เริ่มดื่มมาจากเพื่อนชักชวน การอยากลอง การเข้าสังคม และการให้ความสำคัญกับเพื่อนมาก แม้ว่าได้ทราบถึงผลกระทบของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่เชื่อว่าจะสามารถควบคุมได้ จากประสบการณ์ได้เห็นบิดา-มารดา บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตั้งแต่เด็ก ที่สำคัญนักเรียนทั้ง 4 คน มีความตั้งใจที่จะดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในครั้งต่อไป

ผู้วิจัยตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน ผู้ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายของธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากการศึกษาการเฝ้าระวังพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทยของ สวितริ อักษณางค์กรชัย และคณะ (2551) พบว่า นักเรียนที่อยู่ในภาคอื่นๆ มีโอกาสดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์น้อยกว่านักเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครอย่างชัดเจน และการศึกษาการกระจายตัวของจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยรอบสถานศึกษาในกรุงเทพมหานครของ ภัทรกร พลพนาธรรม (2552) พบว่า 2 ใน 3 ของสถานศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

มีจำนวนร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 118 แห่ง ที่อยู่ใกล้สถานศึกษาไม่ถึง 100 เมตร ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาในเรื่องนี้ เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางการจัดการปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คำถามการวิจัย

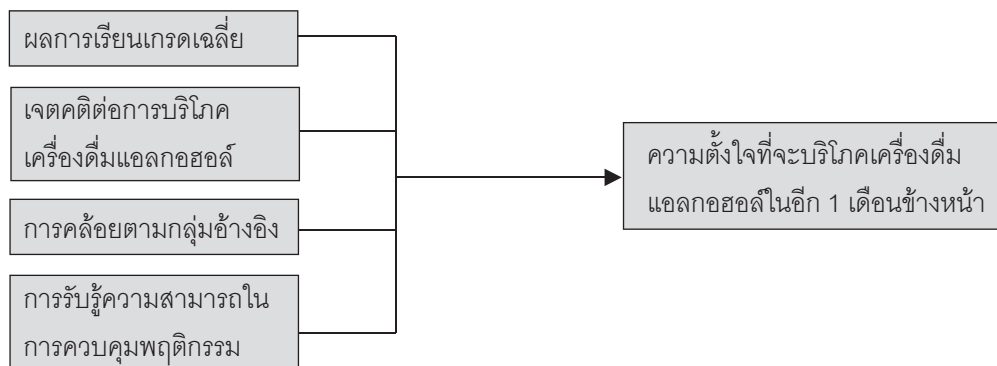
ผลการเรียนเกรดเฉลี่ย เจตคติต่อการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม สามารถวัดร่วมกันทำนายความตั้งใจที่จะบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในอีก 1 เดือนข้างหน้า ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้หรือไม่ และอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

ศึกษาอำนาจการทำนายความตั้งใจที่จะบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในอีก 1 เดือนข้างหน้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ตัวทำนายได้แก่ ผลการเรียนเกรดเฉลี่ย เจตคติต่อการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม

สมมติฐานของการวิจัย

จากทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของ Ajzen (2002) ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานไว้ว่าตัวทำนายที่ศึกษา สามารถทำนายความตั้งใจที่จะบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในอีก 1 เดือนข้างหน้าได้ (ภาพ 1)

ภาพ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ชนิดของการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสถานศึกษาเอกชนของกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 183 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 518 คนได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น โดยใช้สังกัด และโรงเรียนในการแบ่งชั้น กำหนดสัดส่วนสังกัดกรุงเทพมหานคร คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสถานศึกษาเอกชนเท่ากับ 1: 8: 4 แล้วสุ่มเลือกห้องเรียนในแต่ละโรงเรียนและใช้ชั้นเรียนทุกคนในห้องเรียน

เครื่องมือวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของ Ajzen (2002) ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป จำนวน 2 ข้อ โดยถาม ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่ และผลการเรียนเกรดเฉลี่ย

ส่วนที่ 2 เจตคติต่อการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีจำนวน 34 ข้อ ประกอบด้วย ความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 20 ข้อ และความเชื่อ/ความคาดหวังผลของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 14 ข้อ

ส่วนที่ 3 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีจำนวน 31 ข้อ ประกอบด้วย ความเชื่อเกี่ยวกับบุคคลที่มีอิทธิพล 11 ข้อ การทำตามความต้องการของบุคคลที่มีอิทธิพล 10 ข้อ และการเลียนแบบพฤติกรรมบุคคลที่มีอิทธิพล 10 ข้อ

ส่วนที่ 4 การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม มีจำนวน 28 ข้อ ประกอบด้วย การรับรู้ความสามารถในการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 10 ข้อ การรับรู้ความสามารถในการปฏิเสธการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 9 ข้อ และการรับรู้นโยบายและกฎระเบียบของโรงเรียน 9 ข้อ

ส่วนที่ 2 ถึง 4 การตอบใช้มาตราประมาณค่าจำนวน 5 ระดับ ตั้งแต่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข้อความเชิงบวกกำหนดคะแนน 5 ถึง 1 และข้อความเชิงลบกำหนดคะแนน 1 ถึง 5 ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 ความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรม มีจำนวน 6 ข้อ ถ้ามความตั้งใจที่จะบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การตอบใช้มาตราประมาณค่า 5 ระดับ จากเป็นไปได้แน่นอนจนถึง เป็นไปไม่ได้แน่นอน กำหนดคะแนน 5 ถึง 1 ตามลำดับ

ผลการตรวจความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านได้ค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (CVI) เท่ากับ 0.95 และนำไปใช้ในนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามส่วนที่ 2, 3, 4 และ 5 ได้เท่ากับ 0.85, 0.90, 0.94 และ 0.92 ตามลำดับ

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้รับอนุมัติให้เก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการโรงเรียนและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามให้นักเรียนตอบในห้องเรียน และรับกลับเมื่อตอบเสร็จใช้เวลาประมาณ 20-30 นาที ได้แบบสอบถามที่มีข้อมูลสมบูรณ์จำนวน 511 ชุด

การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยแจ้งวัตถุประสงค์ และการดำเนินการวิจัยให้นักเรียนทราบ การรักษาความลับของข้อมูลรายบุคคล และให้สิทธิ์ในการตัดสินใจตอบแบบสอบถามด้วยความสมัครใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน และตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น

ผลการวิจัย

1. นักเรียนเป็นหญิงและชาย จำนวนใกล้เคียงกัน ผลการเรียนรู้เกรดเฉลี่ยเท่ากับ 2.77 เกรดเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ 1.25 และ เกรดเฉลี่ยสูงที่สุด คือ 3.92

2. ความตั้งใจที่จะบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์ทางลบกับ ผลการเรียนรู้เกรดเฉลี่ย ($r = -0.169$) และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม ($r = -0.258$) แต่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = 0.352$) และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ($r = 0.522$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเรียนรู้เกรดเฉลี่ย เจตคติต่อการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง สามารถร่วมกันทำนายความตั้งใจที่จะบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในอีก 1 เดือนข้างหน้า ได้ร้อยละ 30.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด (Beta = 0.447) แต่การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมไม่สามารถร่วมทำนายความตั้งใจในการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ (ตาราง 1)

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอนในการทำนายความตั้งใจที่จะบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วง 1 เดือนข้างหน้า (n = 511)

ตัวแปรทำนาย	B	SEB	Beta	t	p-value
ผลการเรียนรู้เกรดเฉลี่ย	-0.146	0.057	-0.096	-2.565	.011
เจตคติต่อการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	0.338	0.094	0.149	3.603	.000
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง	0.769	0.071	0.447	10.847	.000

ค่าคงที่ = 0.212 R = 0.549 R² = 0.302 R² adj = 0.298 F = 6.581 p < .05

การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยที่พบว่า ผลการเรียนรู้เกรดเฉลี่ย เจตคติต่อการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการคลายตามกลุ่มอ้างอิง สามารถร่วมกันทำนายความตั้งใจที่จะบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในอีก 1 เดือนข้างหน้า ได้ร้อยละ 30.2 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานบางส่วน สอดคล้องกับ Marcoux และ Slope (1997) ที่พบว่า เจตคติที่มีต่อการกระทำพฤติกรรม การคลายตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความตั้งใจที่จะบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้ร้อยละ 76 สุรีย์ สถาพรนันท์ (2529) พบว่าทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการคลายตามกลุ่มอ้างอิงในเรื่องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สามารถทำนายความตั้งใจบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนได้ร้อยละ 22.78 ผกาวัตติ พรหมนุช (2549) พบว่า เจตคติ การคลายตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม และจำนวนเพื่อนที่สูบบุหรี่ สามารถร่วมกันทำนายความตั้งใจที่จะสูบบุหรี่ในอีก 1 เดือนข้างหน้า ได้ร้อยละ 23 และ รุจา ภูไพบูลย์วรรณิภา อัครชัยสุวิกรม นรลภักขณ์ เข็อกิจ อูมาพร ปุญญไศพรธณ สุมาลี เลิศมัลลิกาพร วราภรณ์ ชัยวัฒน์ เรณูพุกบุญมี และคณะ (2549) พบว่า เจตคติ การคลายตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม สามารถร่วมกันทำนายความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ร้อยละ 39.2 ผล

วิจัยได้เป็นไปตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของ Ajzen แต่การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมที่ไม่สามารถร่วมกันทำนายความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ ซึ่งแตกต่างจากผลงานวิจัยที่กล่าวมานี้ อาจขึ้นอยู่กับการรับรู้ความสามารถของบุคคลเกี่ยวกับการควบคุมการบริโภค การปฏิเสธ รวมถึงการรับรู้นโยบายกฎระเบียบของโรงเรียน อีกทั้งมีปัจจัยอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องให้พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป เช่น เพศ การศึกษา ฐานะ การรับรู้โอกาส อุปสรรคในการกระทำพฤติกรรม ทัศนคติที่มีต่อสถาบันหรือสถานศึกษานั้นๆ รวมถึงการเข้าถึงแหล่งของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ข้อเสนอแนะ

1. ควรปลูกฝัง เจตคติ ค่านิยมที่ดีแก่ผู้ปกครองของนักเรียน และส่งเสริมให้ผู้ปกครองเป็นแบบอย่างที่ดีในการไม่บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และควรจัดให้มีกิจกรรมการสร้างความตระหนักถึงผลเสียของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้มากยิ่งขึ้น
2. ผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์ฝ่ายปกครอง อาจารย์แนะแนว พยาบาลอนามัยโรงเรียน เจ้าหน้าที่สาธารณสุข และบุคลากรด้านสุขภาพ ควรนำผลวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมป้องกันการใช้การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- ผกาวัตติ พรหมนุช. (2549). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะสูบบุหรี่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น*. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช), มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ภัทรกร พลพนาธรรม. (2552). *การกระจายตัวของจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยรอบมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.

- รภัทพร เพชรสุข. (2553). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน ผู้ใช้บริการหน่วยงานอนามัยโรงเรียน. *วารสารพยาบาล*, 59(2), 61 - 69.
- รุจา ภูไพบูลย์ วรรณนิภา อัครชัยสุวิกรม นรลัทขันธ์ เอื้อกิจ อูมาพร ปุญญโสพรรณ สุมาลี เลิศมัลลิกาพร วราภรณ์ ชัยวัฒน์ เรณู พุกบุญมี และคณะ. (2549). *การพัฒนาโปรแกรมการวางแผนพฤติกรรมเพื่อป้องกันและลดพฤติกรรมเสี่ยง ในวัยรุ่น: ระยะที่ 1 การพัฒนาเครื่องมือและสำรวจพฤติกรรม*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ภายใต้แผนงานพัฒนาสถาบันการศึกษาพยาบาลเป็นผู้นำการสร้างเสริมสุขภาพ.
- สาวิตรี อัจฉนาภรณ์กรชัย และคณะ. (2551). *รายงานผลโครงการวิจัยการเฝ้าระวังพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย*. รายงานวิจัย เครือข่ายวิชาการวิจัย และข้อมูลด้านสารเสพติดในภาคใต้ สำนักงานวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุรีย์ สถาพรนานนท์. (2529). *ปัจจัยทางสังคมและจิตวิทยาที่ทำนายความตั้งใจในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของ นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- World Health Organization และกลุ่มอนามัยเด็กวัยเรียนและเยาวชน สำนักส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2551). *การประเมินผลโครงการโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ พ.ศ 2550*. กรุงเทพมหานคร: นิทรรศการ การพิมพ์ ประเทศไทย.
- Ajzen, I. (2002). Perceived behavioral control, self-efficacy, locus of control, and the theory of planned behavior. *Journal of Applied Social Psychology*, 32, 665-683.
- Marcoux, B., & Slope, J. T. (1997). Application of the theory of planned behavior to adolescent use misuse of alcohol. *Health Education Research*. 12, 323-351.